



KULTUR

den 2 september 2008

SVENSKA DAG



Ulf Lindes självbiografi en kristallklar berättelse **KULTUR** sid 9

**SÄKERT! HJÄLPTE FESTIVALERNA
SLÅ PUBLIKREKORD**

NYHETER sid 5



Ensam i storstaden

Fotografen Jean-Marc Carraci söker människor i Europas huvudstäder **sid 6-7**

SvD



FOTO: LINDA FORSELL

På ett regnigt Söder i Stockholm letar Jena-Marc Caracci efter intressanta miljöer. Han har varit på resande fot genom Europa sedan juni 2007. Stockholm är den sjuttonde staden han besöker.

På jakt efter de ensamma storstadsborna

Publicerad: 2 september 2008, 11.28. Senast ändrad: 2 september 2008, 11.45

Upptäcktsresande Fransmannen Jean-Marc Caracci sa upp sig från kontorsjobbet för att ge sig ut på ett fotografiskt enmansprojekt genom Europa. Nu har han kommit till Stockholm och är inte imponerad.

Det regnar på Medborgarplatsen när Jean-Marc Caracci går ut från tunnelbanan. Han är inte nöjd med det grå vädret eftersom hans bilder är svartvita och behöver skuggor. Lite avsides ligger ett garage med glastak och symmetriska former som han tycker om. Nu gäller det bara att vänta på att någon ska gå in så att han kan få sin bild. Dagen innan väntade han på samma ställe en halvtimme, men ingen kom.

Plötsligt dyker en man i kamouflagefärgade byxor och en cigarett i handen upp i garaget. Han blir fångad på bild utan att själv vara medveten om det.

–Tack för det, säger Jean-Marc Caracci till mannens rygg när han passerar.

Människorna på Jean-Marc Caraccis bilder är anonyma och oftast ensamma.

–Jag fotograferar ensamhet. Men människorna måste vara med. Utan dem betyder mina bilder ingenting.

Stockholm är den sjuttonde staden han besöker. Men han är ingen turist och är inte intresserad av några sevärdheter. Efter fem dagar har han ännu inte besökt Gamla Stan. Målet är att besöka 20 europeiska huvudstäder på 15 månader. Han har tidigare varit i bland annat Oslo, Bratislava, Warszawa och Rom, och tanken är att det ska bli ett slags Europakollage som han har döpt till Homo urbanus

Fakta

Jean-Marc Caraccis

Ålder: 50 år.

Född: I Tunisien med italienska föräldrar. Flyttade till Frankrike vid ett års ålder efter det att Tunisien blev självständigt.

Stad som överraskat mest under resan: ”Tallin, som har en ny stadsdel som är modern och vacker. Det är otroligt att de har lyckats åstadkomma det så snart efter kommunismen”

européanus. Han vill visa att alla europeiska länder är lika. Det ska inte gå att avgöra i vilket land en viss bild är tagen.

Det finns också något av ett politiskt motiv bakom projektet. En tanke om att ena Europa genom konst.

–Jag är för EU och ser gärna att vi utvidgas. Jag tycker till exempel att Turkiet ska vara med.

Istanbul kommer också att bli den sista stad han besöker på resan som började i Bratislava i juni 2007. Han kommer knappt ihåg vad han har sett var. Men han vet att Paris är favoriten – och att Stockholm inte är det.

–Här i Stockholm finns mycket vatten, men alla broar är fula och grå i betong. Dessutom ser alla hus likadana ut. När man bygger något nytt i Paris strävar man efter att det ska bli något speciellt och vackert, i Stockholm finns inget som märker ut sig.

Efter garaget i närheten av Medborgarplatsen går han till Fatbursparken där han hittat en plats med raka och rena linjer. Byggnaden i närheten påminner honom om en byggnad i hemstaden Montpeiller och han funderar på om det kan vara samma arkitekt.

–Du ser, det finns likadana byggnader över hela Europa.

Det regnar fortfarande och därför blir det ingen bild här. Jean-Marc Caracci börjar bli orolig över om han ska lyckas ta alla sina bilder i Stockholm.

Om inte blir Stockholm den första staden där han misslyckas.

Två år tidigare jobbade Jean-Marc Caracci på ett kontor för ett motorvägsföretag som tar betalt av bilar på vägarna i Frankrike, men sa upp sig för att ägna sig åt fotografering. Nu är han, som han uttrycker det själv, helt fri. Han har ingen chef som säger åt honom vad han ska göra. Han har ingen familj och hans katt har dött.

–Jag har några krukväxter, men dem tar en kompis hand om. Sådant här kan man bara göra som singel. Jag fyller 50 i år och ville göra något stort.

Det enda som begränsar friheten är ekonomin. Han har gett sig ut i Europa på eget bevåg. Förhoppningen är att han ska kunna tjäna pengar på bilderna framöver och att det kanske ska bli en bok. Men ingenting är säkert. Vilka huvudstäder han åker till beror inte på vilka han helst vill till utan på var han kan få boende gratis.

–Det har varit ett stort projekt i sig att hitta boende. Jag har kontaktat artister av olika slag och sådana som är intresserade av vad jag gör. Jag vill inte bo hos vem som helst. På en del ställen har jag kompisar eller kompisars kompisar.

En äldre herre med ett rött paraply går förbi.

–Kolla den mannen, han är underbar, säger Marc-Jean Caracci, men hinner inte fotografera innan mannen har försvunnit.

Han är inte intresserad av att fotografera landskap. Det är människorna som intresserar honom. De ensamma små människorna i bilderna ska skapa en nyfikenhet hos betraktaren på vilken historia som kan ligga bakom.

–Jag har en del vänner som är psykologer. De säger att jag fotograferar människor för att jag letar efter mig själv. Men jag tänker inte så mycket, jag bara gör.

Att projektet inte skulle gå bra är inget han oroar sig över. Han är övertygad om att många förr eller senare kommer att bli intresserade av hans bilder.

–Jag älskar mina bilder och är stolt över dem. Ser du bara en är det inte så kul men ser du dem tillsammans

så får de ett sammanhang. Jag har själv fångats av den homogenitet de utstrålar. Personerna på bilderna är som dansare, bara att de själva inte vet om det.

ÄMNE | kultur